

פקודת רישום שמות עסק, (תקון),

מס' 23 לש' 1942.

פקודה המתקנת את פקודת רישום שמות עסק, 1935.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת רישום שמות עסק (תקון) 1942, וקוראין אותה מס' 23 לש' 1935. כאחת עם פקודת רישום שמות עסק 1935, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.
2. סעיף 17 של הפקודה העיקרית מבוטל בזה ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן:—
- „17. רשאי הנציב העליון בצו למנות כל פקיד להיות רושם שמות עסק לצורך פקודה זו.”
- בטל סעיף 17 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף חדש.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

18 ביולי, 1942.

פקודת מס הרכוש העירוני, (תקון),

מס' 24 לש' 1942.

פקודה המתקנת את פקודת מס הרכוש העירוני, 1940.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת מס הרכוש העירוני (תקון), 1942, וקוראין אותה מס' 42 לש' 1940. כאחת עם פקודת מס הרכוש העירוני, 1940, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.
2. הסעיף דלקמן יוסף לפקודה העיקרית ויבוא לאחר סעיף 6:—

א6.—(1) כל בעל של נכס־בית המצוי באזור שהמס הוטל עליו עפ"י סעיף 3 (1) של פקודה זו שימכור או יחליף אותו נכס או יעבירונו לאחר בכל צורה אחרת ביום הראשון, או לאחר יום הראשון באפריל, שלאחר התאריך שבו הוטל המס על אותו אזור, או ביום הראשון, או לאחר יום הראשון באפריל, 1942, הכל לפי התאריך המאוחר יותר, וכל אדם שקנה בעלות על כל נכס־בית בתוך אותו אזור מכוה ירושה באותו יום הראשון באפריל, או לאחר מכן, חייב להודיע על כך מיד, בטופס שייקבע, לפקיד המחוז המנהל את האזור שבו מצוי אותו נכס־בית.

„הוראות בענין שנוי בעלים.”

(2) משיקבל פקיד המחוז הודעה שנמסרה כהלכה בהתאם להוראות סעיף־קטן (1) של סעיף זה, או אם נודעה לפקיד המחוז בדרך אחרת כל עובדא שדרוש למסור עליה מודעה עפ"י הסעיף־קטן הנ"ל, הרי לאחר שיהקור וידרוש בדבר ככל אשר ימצא לנחוץ, תהא לו סמכות לרשום את שמו של כל אדם במקום שמו של כל בעל נכס־בית המופיע ברשימת שומא או ברשימת שומא נוספת שהונחו בהתאם להוראות פקודה זו.

כל אדם ששמו נרשם במקום שמו של כל בעל נכסים עפ"י סעיף-קטן זה, יחשב כבעל הנכסים לצורך פקודה זו, החל מהיום הראשון באפריל שלאחר תאריך הרישום הנ"ל.

(3) שום דבר האמור בסעיף זה אין רואין אותו כמשנה, כמביא לידי גמר או כמבטל כל התחייבות של אדם אשר שמו בא במקום שמו של איזה בעל נכסים עפ"י הוראות סעיף-קטן (2) של סעיף זה, בתוקף חוזה, הסכם או באופן אחר שעל פיהם חייב אותו אדם לשלם לאותו בעל נכסים כל מס המגיע בעד הנכסים, ובלבד שאותו בעל נכסים ישאר אחראי כלפי הממשלה לתשלום מס הרכוש העירוני המגיע בעד כל תקופה שקדמה לתאריך שבו רואין אותו אדם כבעל הנכסים לצורך פקודה זו עפ"י סעיף-קטן (2) של סעיף זה.

תקון סעיף S של הפקודה העיקרית.

3. סעיף 18(1) של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול פסקא (א) הימנו והחלפתו בפסקא דלקמן:—

„(א) כל נכס-בית המשמש כדירה והוא תפוס ע"י הבעל הרשום, ושניו השנתי הוא פחות מסכום שיפורט בצו, ועל כל פנים אינו עולה על עשרים פונט, או.”

תקון סעיף 28 של הפקודה העיקרית.

4. סעיף 28 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „או שלא ימלא אחרי הוראות סעיף 6א של הפקודה” בין המלה „למפקח” והמלה „יאשם”, המופיעות בסעיף-קטן (2) של אותו סעיף.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

18 ביולי, 1942.

פקודת ההלוואות על יבול ההדרים (ערבות הממשלה)

מס' 25 לש' 1942.

פקודה הקובעת בטחון להלוואות על יבול ההדרים הניתנות בערבות הממשלה והנפרעות (או הנפרעות) על ידה.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת ההלוואות על יבול ההדרים (ערבות הממשלה), 1942. השם הקצור.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם אלא אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר, דהיינו —

„חברה מאושרת” פירושה כפירוש שניתן לה בפקודת ההלוואות לזמנים קצרים על היבול (בטחון), 1935.

מס' 27 לש' 1935.

„פקודת 1935” פירושה פקודת ההלוואות לזמנים קצרים על היבול (בטחון), 1935.

מס' 19 לש' 1940.

„פקודת 1940” פירושה פקודת ההלוואות על יבול ההדרים (ערבות הממשלה), 1940.

מס' 16 לש' 1941.

„פקודת 1941” פירושה פקודת ההלוואות על יבול ההדרים (ערבות הממשלה), 1941.